

ସଞ୍ଜିତା ଦାସ

ବନାମ

ତପନ୍ କୁମାର ମହାନ୍ତି

ସେପ୍ଟେମ୍ବର 22, 2010

(ଦେଖାନୀ ଆବେଦନ ସଂଖ୍ୟା 8196-8197/2010)

[ଆପତାବ ଆଲମ ଏବଂ ଆର. ଏମ. ଲୋଧା, ନ୍ୟାୟମୂର୍ତ୍ତିସ୍ବୟ]

ହିନ୍ଦୁ ବିବାହ ଅଧିନିୟମ 1955 - ଧାରା 13 ଏବଂ 13ବି - ବିବାହର ଭଙ୍ଗ - ପକ୍ଷମାନଙ୍କ ସମ୍ମତି - ପ୍ରାସଙ୍ଗିକତା - ସ୍ବାମୀ ଛାଡ଼ପତ୍ର ଚାହୁଁଛନ୍ତି - ପାରିବାରିକ ଅଦାଲତ ପଢ଼ାକୁ ସ୍ବାମୀଙ୍କ ସହ ପୁନଃ ସହବାସ ଆରମ୍ଭ କରିବାକୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେଇଥିଲେ - ସ୍ବାମୀ ଆବେଦନ କରିଥିଲେ; ଏବଂ ଆବେଦନ ସତ୍ୟପାଠରେ ଛାଡ଼ପତ୍ର ମଞ୍ଜୁର ପାଇଁ ବିଚାରରେ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ହୋଇଥିବା ରାଶି ପ୍ରଦାନ କରିବାକୁ ତାଙ୍କର ଇଚ୍ଛା ଘୋଷଣା କରିଛନ୍ତି - ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ସତ୍ୟପାଠରେ ଦିଆଯାଇଥିବା ବିବୃତିକୁ ବ୍ୟାଖ୍ୟା କରିଥିଲେ ଏବଂ ଛାଡ଼ପତ୍ର ଫଇସଲା କରିବା ସମୟରେ ଏହାକୁ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କର ଆଦେଶ କରିଥିଲେ - ପଢ଼ୀଙ୍କ ଦ୍ବାରା ଫଇସଲାକୁ ଆପଣି କରାଯାଇଥିଲା - ସ୍ବାମୀ ଯୁକ୍ତି କରିଥିଲେ ଯେ ଛାଡ଼ପତ୍ର ଫଇସଲା ରଦ୍ଦ କରାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ କାରଣ ଏହା ପକ୍ଷମାନଙ୍କ ସମ୍ମତିରେ ପାରିତ ହୋଇଥିଲା - ନିର୍ଣ୍ଣୟ: ଧାରା -13 ଅନୁଯାୟୀ କେବଳ ସ୍ବସ୍ଥ ଭାବରେ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ହୋଇଥିବା ଯେକୌଣସି ଆଧାରରେ ହିନ୍ଦୁ ବିବାହକୁ ଭାଙ୍ଗି ଦିଆଯାଇପାରିବ - ଆଇନ ଅନ୍ୟ ପକ୍ଷର ସମ୍ମତି ସହିତ କିମ୍ବା ସମ୍ମତି ବିନା ବିଚାର ପାଇଁ ଛାଡ଼ପତ୍ର ଫଇସଲାର କ୍ରୟକୁ ଅନୁମତି ଦିଏ ନାହିଁ - କୌଣସି ଅଦାଲତ କେବଳ ପକ୍ଷମାନଙ୍କ ସମ୍ମତି ଆଧାରରେ ଧାରା -13 ରେ ବର୍ଣ୍ଣିତ ଆଧାର ବିନା ଏକ ହିନ୍ଦୁ ବିବାହକୁ ଭଙ୍ଗ କରିବାର ଅଧିକାରିତା ଗ୍ରହଣ କରିପାରିବେ ନାହିଁ, ଯଦି ସମ୍ମତି ଦେଇଥିବା ପକ୍ଷମାନେ ଧାରା 13ବି ଅଧୀନରେ ଅଗ୍ରସର ହୁଅନ୍ତି ନାହିଁ - ତଥ୍ୟ ଉପରେ, କୌଣସି ପରିସ୍ଥିତିରେ, ଏହା ସୂଚିତ କରିବା ପାଇଁ କିଛି ନାହିଁ ଯେ ଛାଡ଼ପତ୍ର ଫଇସଲା ପକ୍ଷମାନଙ୍କ ସମ୍ମତି ସହିତ ପାରିତ ହୋଇଥିଲା - ତଦନୁସାରେ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କର ଆଦେଶ ରଦ୍ଦ କରିଦିଆ ଯାଇଛି - ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ମାମଲାର ପୁନର୍ବାର ଶୁଣାଣି ଏବଂ ଫଇସଲା କରିବାକୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେଇଛନ୍ତି ।

ଉତ୍ତରଦାତା - ସ୍ବାମୀ ହିନ୍ଦୁ ବିବାହ ଅଧିନିୟମ 1955 ର ଧାରା 13 (1) (ia) ଏବଂ (ib) ଅନୁଯାୟୀ ନିଷ୍ପତ୍ତି ଏବଂ ପରିତ୍ୟାଗ ଆଧାରରେ ତାଙ୍କ ବିବାହକୁ ଭାଙ୍ଗିବା ପାଇଁ ପରିବାର ଅଦାଲତରେ ଏକ ଆବେଦନ ଦାଖଲ କରିଥିଲେ । ପରିବାର ଅଦାଲତ ଆବେଦନକାରୀ - ପତ୍ନୀଙ୍କୁ ଉତ୍ତରଦାତା ସହ ସହବାସ ଆରମ୍ଭ କରିବାକୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେଇଥିଲେ ।

ଏଥିରେ ବ୍ୟଥିତ ହୋଇ, ଉତ୍ତରଦାତା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟରେ ଏକ ଆବେଦନ କରିଥିଲେ । ଆବେଦନରେ, ସେ ଏକ ସତ୍ୟପାଠ ଦାଖଲ କରିଥିଲେ ଯେଉଁଥିରେ ସେ ଛାଡ଼ପତ୍ରର ଏକ ଡିକ୍ରୀ ଦ୍ବାରା ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ସହିତ ତାଙ୍କର ବିବାହ ଭାଙ୍ଗିବା ଏବଂ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ଦ୍ବାରା ତାଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ରୁକ୍ଷ ହୋଇଥିବା ଏକ ଫୌଜଦାରୀ ମାମଲାର ସମାଧାନ କରିବା ପାଇଁ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ଜୀବନକାଳର ଭରଣପୋଷଣ ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ଔଅର ବିବାହ ଖର୍ଚ୍ଚ ପାଇଁ ଦଶ ଲକ୍ଷ ଟଙ୍କା ଦେବାକୁ ଇଚ୍ଛୁକ ଥିଲେ ।

ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କ ଦ୍ବାରା ହୋଇଥିବା ସତ୍ୟପାଠରେ ଦିଆଯାଇଥିବା ବିବୃତ୍ତିକୁ ବ୍ୟାଖ୍ୟା କରିଥିଲେ ଏବଂ ଏହାକୁ ନ୍ୟାୟାଳୟର ବିଚାରାଦେଶରେ ପରିଣତ କରିଥିଲେ, ଏବଂ ଉତ୍ତରଦାତା କି ବିବାହ ବିଚ୍ଛେଦ ପାଇଁ ଛାଡ଼ପତ୍ରର ଫଇସଲା ପ୍ରଦାନ କରିଥିଲେ ।

ସାମି ଆବେଦନରେ ବିଚାର ପାଇଁ ଉଠୁଥିବା ପ୍ରଶ୍ନ ଥିଲା: ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କର ଆକ୍ଷେପିତ ଆଦେଶ ପକ୍ଷମାନଙ୍କ ସମ୍ମତିରେ ପାରିତ ହୋଇଛି କି ନାହିଁ ଏବଂ ସେହି କାରଣରୁ ଏହା ସର୍ବୋଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ଦ୍ବାରା କୌଣସି ହସ୍ତକ୍ଷେପ ଆବଶ୍ୟକ କରେ ନାହିଁ କି ।

ଆବେଦନକୁ ଅନୁମତି ଦେଇ ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟ ରାୟ ଦେଇଛନ୍ତି :

1. ହିନ୍ଦୁ ବିବାହ ଅଧିନିୟମ, 1955 ର ଧାରା 13 ଅନୁଯାୟୀ କ୍ଷଷ୍ଟ ଭାବରେ ଉଲ୍ଲିଖିତ ଯେକୌଣସି କାରଣ ଉପରେ ହିଁ ଏକ ହିନ୍ଦୁ ବିବାହକୁ ଭାଙ୍ଗି ଦିଆଯାଇପାରିବ । ଆଇନ ଅନୁଯାୟୀ, ଅନ୍ୟ ପକ୍ଷର ସମ୍ମତି ସହିତ କିମ୍ବା ବିନା ସମ୍ମତିରେ, ଛାଡ଼ପତ୍ରର ବିଚାରାଦେଶ କ୍ରୟ କରିବା ପାଇଁ ଅନୁମତି ଦିଆଯାଏ ନାହିଁ ।

2. କୌଣସି ଅଦାଲତ ଅଧିନିୟମର ଧାରା 13 ଅନ୍ତର୍ଗତ ଉଲ୍ଲିଖିତ ଆଧାର ବ୍ୟତୀତ ପକ୍ଷମାନଙ୍କ ସମ୍ମତି ଆଧାରରେ ହିନ୍ଦୁ ବିବାହକୁ ଭାଙ୍ଗି କରିବାର ଅଧିକାରିତା ଗ୍ରହଣ କରିପାରିବେ ନାହିଁ, ଯଦି ସମ୍ମତି ପ୍ରଦାନକାରୀ ପକ୍ଷମାନେ ଆଇନର ଧାରା 13ବି ଅନୁଯାୟୀ କାର୍ଯ୍ୟ ନକରନ୍ତି । ଯେକୌଣସି ପରିସ୍ଥିତିରେ, ତଥ୍ୟ ଉପରେ, ଏହା ସ୍ପଷ୍ଟ କରିବା ପାଇଁ କିଛି ନାହିଁ ଯେ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ସମ୍ମତିରେ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ଦ୍ବାରା ଆକ୍ଷେପିତ ଆଦେଶ ପାରିତ ହୋଇଥିଲା । ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କର ଆଦେଶରେ

ଉଲ୍ଲେଖ କରାଯାଇଥିବା ଶପଥ ପତ୍ର ସୂଚିତ କରେ ନାହିଁ ଯେ ଆବେଦନକାରୀ ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କ ସହିତ ତାଙ୍କ ବିବାହ ଭାଙ୍ଗିବା ପାଇଁ ୧୦,୦୦,୦୦୦/- (ମାତ୍ର ଦଶ ଲକ୍ଷ ଟଙ୍କା) ଭୁକ୍ତାନ ସହିତ ସମ୍ପତ୍ତି ଦେଇଥିଲେ । ତେଣୁ ଏହି ପ୍ରସଙ୍ଗରେ ପକ୍ଷମାନଙ୍କ ସମ୍ପତ୍ତିର କୌଣସି ପ୍ରାସଙ୍ଗିକତା ନାହିଁ ।

3. ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟର ଆଦେଶ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଭାବେ ସ୍ଥାୟୀ ନୁହେଁ । ଏହାକୁ ରଦ୍ଦ କରାଯାଇଛି ଏବଂ ପରିବାର ଅଦାଲତ ଦ୍ଵାରା ଦିଆଯାଇଥିବା ରାୟ ଏବଂ ଆଦେଶ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଆବେଦନକୁ ଏହାର ଫାଇଲରେ ପୁନଃସ୍ଥାପିତ କରାଯାଇଛି । ଆଇନ ଅନୁଯାୟୀ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଆବେଦନ ସହିତ ଆବେଦନଟିର ଶୁଣାଣି ଏବଂ ସମାଧାନ କରିବାକୁ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟକୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦିଆଯାଇଛି ।

ଦେଖାନୀ ଆବେଦନ ଅଧିକାରିତା: ଦେଖାନୀ ଆବେଦନ ସଂଖ୍ୟା 8196-8197/2010 ।

ଏମ୍ଏଟିଏ ସଂଖ୍ୟା 59/2005 ରେ ଏବଂ 02.09.2009 ତାରିଖର ଏମ୍ଏଟିଏ ସଂଖ୍ୟା 59/2005 ର ବିବିଧ ଆବେଦନ ସଂଖ୍ୟା 97/2009 ରେ ଥିବା ଓଡ଼ିଶା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ କଟକଙ୍କର 20.11.2009 ତାରିଖର ରାୟ ଏବଂ ଆଦେଶରୁ ।

ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ପାଇଁ ମନୋଜ କୁମାର ଦାସ (ସିବୋ ଶଙ୍କର ମିଶ୍ରଙ୍କ ପାଇଁ) ଆବେଦନ କରିଥିଲେ ।

ଉତ୍ତରଦାତା ପାଇଁ ଡି. ଡି. ସିଂହ, ଏସ୍. ସି. ପଲ (ସତ୍ୟେନ୍ଦ୍ର କୁମାରଙ୍କ ପାଇଁ) ।

ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କର ରାୟ ଅଫତାବ ଆଲମ ନ୍ୟାୟମୂର୍ତ୍ତିଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିଲା ।

1. ଅନୁମତି ପ୍ରଦାନ କରାଗଲା ।

2. ଓଡ଼ିଶା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କର ଏକ ଦୁଇ ଜଣିଆ ନ୍ୟାୟମୂର୍ତ୍ତିଙ୍କ ଖଣ୍ଡପୀଠଙ୍କର ଆଦେଶ, ଯାହା ଏହି ଆବେଦନରେ ଆମ ସମ୍ମୁଖରେ ରହିଛି, ଯଦିଓ ଏକ ନ୍ୟାୟିକ କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନରେ ପାରିତ ହୋଇଛି, ଆମ ପାଇଁ ଆଇନରେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଭିନ୍ନ ବୋଲି ମନେ ହୁଏ । ଆକ୍ଷେପିତ ଆଦେଶକୁ ପ୍ରତ୍ୟାଶିତ ଦୃଷ୍ଟିକୋଣରୁ ଦେଖିବା ପାଇଁ ପ୍ରାସଙ୍ଗିକ ତଥ୍ୟଗୁଡ଼ିକ ଏହିପରି ବର୍ଣ୍ଣିତ କରାଯାଇପାରେ ।

3. ଉତ୍ତରଦାତା ଏବଂ ଆବେଦନକାରୀ ହିନ୍ଦୁ ଧାର୍ମିକ ରୀତିନୀତି ଅନୁଯାୟୀ ବିବାହ କରିଥିଲେ । ବିବାହର ପ୍ରାୟ ତିନି ବର୍ଷ ପରେ, ସେ ନିଷ୍ଠୁରତା ଏବଂ ପରିତ୍ୟାଗର କାରଣ ଦର୍ଶାଇ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ସହିତ ତାଙ୍କର ବିବାହ ଭାଙ୍ଗିବା ପାଇଁ ପରିବାର ଅଦାଲତ, ରାଉରକେଲାରେ ଏକ ଆବେଦନ (ଦେଖାନୀ କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନ ସଂଖ୍ୟା 136/1997) ଦାଖଲ କରିଥିଲେ [ହିନ୍ଦୁ ବିବାହ ଆଇନ, 1955 ର ଧାରା 13

(1) ର ଖଣ୍ଡ (ia) ଏବଂ (ib) । ଆବେଦନକାରୀ ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ସେମାନଙ୍କ ବିବାହ ବିଚ୍ଛେଦ ପାଇଁ ନିଆଯାଇଥିବା ଆଧାରକୁ ଦୃଢ଼ ଭାବରେ ବିରୋଧ କରିଥିଲେ ଏବଂ ଏହି ଯୁକ୍ତି ଉପସ୍ଥାପନ କରିଥିଲେ ଯେ ପ୍ରକୃତରେ ତାଙ୍କୁ ପରିତ୍ୟାଗ କରାଯାଇଥିଲା ଏବଂ ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ସେ ନିଷ୍ଠୁରତାର ଶିକାର ହୋଇଥିଲେ । ବର୍ତ୍ତମାନର ଆବେଦନ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ, ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ତାଙ୍କ ଆବେଦନରେ କରାଯାଇଥିବା ଅଭିଯୋଗ କିମ୍ବା ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ଦାଖଲ କରାଯାଇଥିବା ଲିଖିତ ବର୍ଣ୍ଣନା ପତ୍ରରେ ତାଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ କରାଯାଇଥିବା ପ୍ରତିଆକ୍ଷେପର ବିବରଣୀକୁ ଯିବାର ଆମକୁ କୌଣସି ଆବଶ୍ୟକତା ନାହିଁ । ଏହା ଉଲ୍ଲେଖ କରିବା ଯଥେଷ୍ଟ ଯେ, ତାଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଉପସ୍ଥାପିତ ପ୍ରମାଣ ଆଧାରରେ, ପରିବାର ଅଦାଲତ 29 ଅକ୍ଟୋବର 2005 ରେ ତାଙ୍କ ରାୟରେ ପରିତ୍ୟାଗ ଏବଂ ନିଷ୍ଠୁରତା ଉଭୟ ପ୍ରସଙ୍ଗରେ ପ୍ରତିପକ୍ଷଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ନିଷ୍ପତ୍ତି ନେଇଥିଲେ । ତେବେ, ଅଧିନିୟମର ଧାରା 23A ର ବ୍ୟବସ୍ଥା ଲାଗୁ କରି, ଏହା ଆବେଦନକାରୀଙ୍କୁ ରାୟ ତାରିଖ ଠାରୁ 3 ମାସ ମଧ୍ୟରେ ତାଙ୍କ ସ୍ଵାମୀ, ଉତ୍ତରଦାତା ସହ ପୁନଃ ସହବାସ ଆରମ୍ଭ କରିବାକୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେଇଥିଲା । ପାରିବାରିକ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କର କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ ଆଦେଶ ନିମ୍ନରେ ଦିଆଗଲା:

“ତୁଡ଼ାନ୍ତ ବିଶ୍ଳେଷଣରେ, ଛାତ୍ରପତ୍ରର ଫଇସଲା ଦ୍ଵାରା ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କ ସହିତ ତାଙ୍କ ବିବାହ ଭାଙ୍ଗିବା ପାଇଁ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ପ୍ରାର୍ଥନାକୁ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରିବା ସହିତ, ମୁଁ ପକ୍ଷମାନଙ୍କର ଦାମ୍ଭିତ୍ୟ ଜୀବନର ପୁନଃସ୍ଥାପନ ପାଇଁ ଏକ ଫଇସଲା ପାରିତ କରୁଛି । ତେଣୁ, ପ୍ରତିପକ୍ଷ - ସ୍ଵାମୀ 3 ମାସ ମଧ୍ୟରେ ଆବେଦନକାରୀ - ସ୍ଵାମୀ ସହିତ ତାଙ୍କର ଦାମ୍ଭିତ୍ୟ ଜୀବନ ପୁନଃସ୍ଥାପିତ କରିବାକୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦିଆଯାଇଛି, ତେଣୁ ଉତ୍ତରଦାତା ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ସହିତ ତାଙ୍କର ଦାମ୍ଭିତ୍ୟ ଜୀବନ ପୁନଃସ୍ଥାପିତ କରିବାକୁ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ପାଖକୁ ଆସିଲେ, ସେ ପୂର୍ବ ଜଣକ ସହିତ ସହଯୋଗ କରିବେ ଏବଂ ଫଳସ୍ଵରୂପ ପକ୍ଷମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଦାମ୍ଭିତ୍ୟ ଜୀବନ ପୁନଃସ୍ଥାପନ ସଫଳ ହେବା ପରେ, ଭାରତୀୟ ଦଣ୍ଡବିଧି ସଂହିତାର ଧାରା 498ଏ ଅଧୀନରେ ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କ ନିର୍ଦ୍ଦେଶରେ ଆବେଦନକାରୀ ଏବଂ ତାଙ୍କ ପରିବାର ସଦସ୍ୟଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଆରମ୍ଭ ହୋଇଥିବା ଅପରାଧକ କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନର ପ୍ରଭାବ/ ଗମ୍ଭୀରତା ଛାଡ଼ି କରାଯିବ ”

4. ପରିବାର ଅଦାଲତ ଦ୍ଵାରା ଦିଆଯାଇଥିବା ରାୟ ଏବଂ ଆଦେଶ ବିରୁଦ୍ଧରେ, ଉତ୍ତରଦାତା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ନିକଟରେ (ଏମ୍.ଏଚ୍.ଏ ସଂଖ୍ୟା 59/2005) ଦାୟର କରିଥିଲେ । ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କର ଏକ ଦୁଇ ଜଣିଆ ନ୍ୟାୟମୂର୍ତ୍ତିଙ୍କ ଖଣ୍ଡପୀଠର 2009 ମସିହା ସେପ୍ଟେମ୍ବର 2 ତାରିଖର ଆଦେଶ ଦ୍ଵାରା ଆବେଦନକାରୀର ସମାଧାନ କରାଯାଇଥିଲା । ସେହି ଆଦେଶରୁ ଏହା ଜଣାପଡ଼ୁଛି ଯେ ଉତ୍ତରଦାତା ନ୍ୟାୟାଳୟରେ ଏକ ସତ୍ୟପାଠ ଦାଖଲ କରିଥିଲେ ଯେଉଁଥିରେ ସେ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ଜୀବନବ୍ୟାପୀ

ଭରଣପୋଷଣ ଏବଂ ତାଙ୍କ ଝିଅ କୁମାରୀ ଆୟୁଷୀ ମହାନ୍ତି (ରିଟି)ଙ୍କ ବିବାହ ଖର୍ଚ୍ଚ ପାଇଁ ୧୦,୦୦,୦୦୦/- ଟଙ୍କା (ମାତ୍ର ଦଶ ଲକ୍ଷ ଟଙ୍କା) ଦେବାକୁ ଇଚ୍ଛୁକ ଥିଲେ, ଯାହା ଛାଡ଼ପତ୍ରର ଏକ ଫଇସଲା ଦ୍ଵାରା ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ସହିତ ତାଙ୍କର ବିବାହ ଭାଙ୍ଗିବା ଏବଂ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ତାଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ରୁକ୍ଷ ହୋଇଥିବା ଫୌଜଦାରୀ ମାମଲାକୁ ସମାଧାନ କରିବା ଉପରେ ବିଚାର କରାଯାଇଥିଲା । ପ୍ରତିପକ୍ଷ ଆହୁରି ମଧ୍ୟ ସତ୍ୟପାଠରେ ଉଲ୍ଲେଖ କରିଛନ୍ତି ଯେ ସେ ଛାଡ଼ପତ୍ର ଡିକ୍ରି ପାସ ହେବାର 4 ମାସ ମଧ୍ୟରେ 5,00,000.00 (ମାତ୍ର ପାଞ୍ଚ ଲକ୍ଷ ଟଙ୍କା) ଏବଂ ବଳକା ରାଶି 5,00,000.00 [-(ମାତ୍ର ପାଞ୍ଚ ଲକ୍ଷ ଟଙ୍କା) ଛାଡ଼ପତ୍ର ଫଇସଲା ପାରିତ ହେବାର 2 ବର୍ଷ ମଧ୍ୟରେ 4ଟି ସମାନ କିଣ୍ଡରେ ଦେବେ । ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଏହାର ସେପ୍ଟେମ୍ବର 2, 2009 ତାରିଖର ଆଦେଶ ରେ କେବଳ ଉତ୍ତରଦାତା ଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ଶପଥ ପତ୍ର ହୋଇଥିବା ସତ୍ୟପାଠରେ ଦିଆଯାଇଥିବା ବିବୃତ୍ତିକୁ ବ୍ୟାଖ୍ୟା କରିଥିଲେ ଏବଂ ଏହାକୁ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କର ଆଦେଶ ରେ ପରିଣତ କରିଥିଲେ । ସେପ୍ଟେମ୍ବର 2, 2009 ତାରିଖର ଆଦେଶକୁ ପରେ ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କ ଅଧିକ ସୁବିଧା ପାଇଁ ନଭେମ୍ବର 20, 2009 ତାରିଖର ଆଦେଶ ଦ୍ଵାରା ସଂଶୋଧନ କରାଯାଇଥିଲା । ଏହା ସ୍ପଷ୍ଟ କରାଯାଇଥିଲା ଯେ ୧୦,୦୦,୦୦୦/- (ଦଶ ଲକ୍ଷ ଟଙ୍କା କେବଳ) ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ଜୀବନବ୍ୟାପୀ ଭରଣପୋଷଣ ପାଇଁ ନୁହେଁ ବରଂ ଝିଅ କୁମାରୀ ଆୟୁଷୀ ମହାନ୍ତି (ରିଟି)ଙ୍କ ବିବାହ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଭରଣପୋଷଣ ପାଇଁ ମଧ୍ୟ ଥିଲା, ଏହା ବ୍ୟତୀତ ତାଙ୍କ ବିବାହ ପାଇଁ ହେବାକୁ ଥିବା ଖର୍ଚ୍ଚ ମଧ୍ୟ ଥିଲା ।

5. ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଦ୍ଵାରା ପାରିତ ହୋଇଥିବା ଏହି ଦୁଇଟି ଆଦେଶ, ଯାହା ଦ୍ଵାରା ଏହା ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ସହିତ ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କ ବିବାହକୁ ଭଙ୍ଗ କରିବା ପାଇଁ ଛାଡ଼ପତ୍ରର ଫଇସଲା ପ୍ରଦାନ କରିବାକୁ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ, ବର୍ତ୍ତମାନ ଆବେଦନରେ ଆମ ସମ୍ମୁଖରେ ଅଛି ଏବଂ ସ୍ପଷ୍ଟ ଭାବରେ କହିବାକୁ ଗଲେ ଆମେ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କର ଆଦେଶ ର କୌଣସି ଅର୍ଥ ବାହାର କରିବାରେ ଅସମର୍ଥ । ଉତ୍ତରଦାତା ଏବଂ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ବିବାହ ସ୍ଵୀକାରଯୋଗ୍ୟ ଭାବରେ ହିନ୍ଦୁ ଧାର୍ମିକ ରୀତିନୀତି ଅନୁଯାୟୀ ପାଳନ କରାଯାଇଥିଲା । ହିନ୍ଦୁ ବିବାହ ଅଧିନିୟମର ଧାରା 13 ଅନୁଯାୟୀ ସ୍ପଷ୍ଟ ଭାବରେ ଉଲ୍ଲେଖିତ ଯେକୌଣସି କାରଣ ଉପରେ ହିଁ ହିନ୍ଦୁ ବିବାହକୁ ଭାଙ୍ଗି ଦିଆଯାଇପାରିବ । ଆଇନ ଅନ୍ୟ ପକ୍ଷର ସମ୍ମତି ସହିତ କିମ୍ବା ବିନା ସମ୍ମତିରେ ବିଚାର ପାଇଁ ଛାଡ଼ପତ୍ର ଡିକ୍ରି କିଣିବାକୁ ଅନୁମତି ଦିଏ ନାହିଁ ।

6. ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କ ପକ୍ଷରୁ ଉପସ୍ଥିତ ଥିବା ଓକିଲ ଆମକୁ ଏହି ମାମଲାରେ ହସ୍ତକ୍ଷେପ ନକରିବାକୁ ଅନୁରୋଧ କରିଥିଲେ, ଏହା ଦର୍ଶାଇ ଯେ ଉତ୍ତରଦାତା ଏବଂ ଆବେଦନକାରୀ ମାତ୍ର ଚାରି ମାସ ଧରି ଏକାଠି ରହିଥିଲେ । ସେ କହିଥିଲେ ଯେ ଏହି ବିବାହ 1994 ମସିହା ଏପ୍ରିଲ 29 ତାରିଖରେ ହୋଇଥିଲା ଏବଂ 1994 ମସିହା ଅଗଷ୍ଟ 24 ତାରିଖରୁ ସେମାନେ ଅଲଗା ରହୁଛନ୍ତି । ସେ ଏହା ମଧ୍ୟ ଯୁକ୍ତି କରିବାକୁ

ଚେଷ୍ଟା କରିଥିଲେ ଯେ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟର ଆଦେଶ ପକ୍ଷମାନଙ୍କ ସମ୍ମତିରେ ପାରିତ ହୋଇଥିଲା ଏବଂ ସେହି କାରଣରୁ ମଧ୍ୟ ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟ ଏହି ପ୍ରସଙ୍ଗରେ ହସ୍ତକ୍ଷେପ କରିବା ଉଚିତ୍ ନୁହେଁ । ଆମେ ଏକ ମୁହୂର୍ତ୍ତ ପାଇଁ ଉପକ୍ଷାପନାକୁ ଗ୍ରହଣ କରିବାକୁ ପ୍ରସ୍ତୁତ ନାହିଁ । ପ୍ରଥମତଃ, ଆଦେଶ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ସମ୍ମତିରେ ପାରିତ କରାଯାଇଥିଲା ବୋଲି ସୂଚାଇବା ପାଇଁ କିଛି ନାହିଁ । ଆଦେଶରେ ଯାହା କୁହାଯାଇଛି ତାହା ନିମ୍ନରେ ଦିଆଗଲା:

“ଏପରି ସତ୍ୟପାଠ ଏବଂ ପକ୍ଷମାନଙ୍କ ପକ୍ଷରୁ ଉପସ୍ଥିତ ବିଦ୍ବାନ ଓକିଲଙ୍କ ନିବେଦନର ବିଚାର ପରେ, ଆମେ ନିମ୍ନଲିଖିତ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ସହିତ ଏହି ଉଭୟ ଆବେଦନର ସମାଧାନ କରୁଛୁ ।”

(ଗୁରୁତ୍ବ ଦିଆଯାଇଛି)

7. ଆଦେଶରେ ଉଲ୍ଲେଖ କରାଯାଇଥିବା ସତ୍ୟପାଠଟି ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କ ଦ୍ବାରା ଦାଖଲ କରାଯାଇଥିବା ସତ୍ୟପାଠ ଏବଂ ପକ୍ଷମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଓକିଲଙ୍କ ନିବେଦନ ଉପରେ ବିଚାର କରିବା ଦ୍ବାରା ଏହା ସୂଚିତ ହେଉନାହିଁ ଯେ ଆବେଦନକାରୀ ୧୦,୦୦,୦୦୦/- (ମାତ୍ର ଦଶ ଲକ୍ଷ ଟଙ୍କା) ପ୍ରଦାନ କରି ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କ ସହିତ ତାଙ୍କ ବିବାହ ଭାଙ୍ଗିବା ପାଇଁ ସମ୍ମତି ଦେଇଥିଲେ । ହିତୀୟତଃ, ଏବଂ ସବୁଠାରୁ ଗୁରୁତ୍ବପୂର୍ଣ୍ଣ କଥା ହେଉଛି, ଏହି ପ୍ରସଙ୍ଗରେ ପକ୍ଷମାନଙ୍କ ସମ୍ମତିର କୌଣସି ପ୍ରାସଙ୍ଗିକତା ନାହିଁ । କୌଣସି ଅଦାଲତ ଅଧିନିୟମର ଧାରା 13 ଅନୁଯାୟୀ ଗଣନା କରାଯାଇଥିବା ଆଧାର ବ୍ୟତିରେକ କେବଳ ପକ୍ଷମାନଙ୍କ ସମ୍ମତି ଆଧାରରେ ଏକ ହିନ୍ଦୁ ବିବାହକୁ ଭାଙ୍ଗିବା ପାଇଁ ଅଧିକାରିତା ଗ୍ରହଣ କରିପାରିବେ ନାହିଁ, ଯେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସମ୍ମତି ପ୍ରଦାନକାରୀ ପକ୍ଷମାନେ ଅଧିନିୟମର ଧାରା 13ବି ଅନୁଯାୟୀ ଅଗ୍ରସର ନହୁଅନ୍ତି ।

8. ଉପରୋକ୍ତ ଆଲୋଚନାକୁ ଦୃଷ୍ଟିରେ ରଖି, ଆମେ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟର ଆଦେଶକୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଭାବେ ସ୍ଥାୟୀ ନୁହେଁ ବୋଲି ବିବେଚନା କରୁଛୁ । ଏହାକୁ ରଦ୍ଦ କରାଯାଏ ଏବଂ ପରିବାର ଅଦାଲତ ଦ୍ବାରା ଦିଆଯାଇଥିବା ରାୟ ଏବଂ ଆଦେଶ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଆବେଦନକୁ ଏହାର ଫାଇଲରେ ପୁନଃସ୍ଥାପିତ କରାଯାଏ । ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ବର୍ତ୍ତମାନ ଆଜନ ଅନୁଯାୟୀ ସମ୍ପୃକ୍ତ ଆବେଦନ ସହିତ ଆବେଦନଚିତ୍ର ଶୁଣାଣି ଏବଂ ସମାଧାନ କରିବା ଆବଶ୍ୟକ । ଯେହେତୁ ମାମଲାଟି ଟିକେ ପୁରୁଣା, ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଆବେଦନଗୁଡ଼ିକୁ କିଛି ପ୍ରାଥମିକତା ଦେଇପାରନ୍ତି ଏବଂ ଯଥାଶୀଘ୍ର ସେଗୁଡ଼ିକର ସମାଧାନ କରିପାରନ୍ତି ।

ସଞ୍ଜିଦା ଦାସ ବନାମ ତପନ କୁମାର ମହାନ୍ତି

[ଅପତ୍ତାବ ଆଲମ ନ୍ୟାୟମୂର୍ତ୍ତି]

9. ଫଳସ୍ୱରୂପ, ଆବେଦନଗୁଡ଼ିକୁ ଖର୍ଚ୍ଚ ସହିତ ଅନୁମତି ଦିଆଯାଏ, ଯାହାର ପରିମାଣ 15,000.00 (କେବଳ ପନ୍ଦର ହଜାର ଟଙ୍କା) ।

ବି ବି ବି

ଆବେଦନକୁ ଅନୁମତି ଦିଆଯାଇଛି ।

ଅସ୍ୱୀକରଣ

"ଉପଭାଷାରେ ଅନୁବାଦିତ ରାୟ କେବଳ ମକଦ୍ଦମାରେ ପକ୍ଷଭୁକ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କର ସୀମିତ ବ୍ୟବହାର ଏବଂ ତାଙ୍କ ଆଞ୍ଚଳିକ ଭାଷାରେ ବୋଧଗମ୍ୟ ହେବା ନିମନ୍ତେ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଏବଂ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ଏହା ବ୍ୟବହାର କରାଯାଇନପାରେ । ସମସ୍ତ ବ୍ୟବହାରିକ ଏବଂ ସରକାରୀ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ରାୟର ଇଂରାଜୀ ସଂସ୍କରଣଟି ପ୍ରାମାଣିକ ବିବେଚିତ ହେବ ଏବଂ ସମସ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନ ଏବଂ ନିଷ୍ପାଦନ ନିମନ୍ତେ ଏହା ଉପଯୁକ୍ତ ବିବେଚିତ ହେବ ।"

ଭାଷାନ୍ତର:

ଅନୁବାଦିକା:

ତପସ୍ୱିନୀ ବିଶ୍ୱାଳ

ଓଡ଼ିଶା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ,

କଟକ ।